

Olsztyn, 5 października 2022 r.

PN.4131. 367 .2022

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2022 r., poz. 559 z późn. zm.), **stwierdzam nieważność § 3 ust. 3 uchwały Nr XLII/308/2022 Rady Gminy Sorkwity z dnia 26 sierpnia 2022 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentów miejscowości Kozłowo, gmina Sorkwity.**

UZASADNIENIE

Uchwałą, o której mowa na wstępie, Rada Gminy Sorkwity na podstawie na art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2022 r., poz. 503), uchwaliła miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego fragmentów miejscowości Kozłowo, gmina Sorkwity.

Dokumentacja formalno-prawna dotycząca uchwały Nr XLII/308/2022 została przekazana Wojewodzie Warmińsko-Mazurskiemu w dniu 5 września 2022 r.

W ocenie organu nadzoru, przedmiotowa uchwała w części wskazanej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego została podjęta z istotnym naruszeniem prawa.

W myśl art. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej na terenie gminy, w tym uchwalanie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, z wyjątkiem morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej oraz terenów zamkniętych, należy do zadań własnych gminy.

Władztwo planistyczne gminy oznacza zatem między innymi, że rada gminy może określać zasady kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu. Nie może ona scedować tych uprawnień na inny organ, ani tym bardziej przekazać przysługującej jej kompetencji do określenia tychże zasad innym podmiotom. Plan miejscowy, będąc aktem prawa miejscowego, ma zawierać normy określające konkretne przeznaczenie każdego odcinka terenu objętego daną regulacją bez podawania warunków, a także bez uzależniania tego przeznaczenia lub jego realizacji od jakichkolwiek zdarzeń przyszłych lub niepewnych.

Mając powyższe na uwadze zakwestionować trzeba § 3 ust. 3 uchwały, który stanowi, że w przypadku likwidacji lub przebudowy linii elektroenergetycznej napowietrznej na kablową, ograniczenia w zagospodarowaniu terenu związane ze strefą ochrony funkcyjnej oznaczoną na rysunku planu nie obowiązują.

Tego rodzaju warunki lub zastrzeżenia mogą się znajdować wyłącznie w przepisach

odrębnych, które z woli ustawodawcy kształtują zagospodarowanie terenu łącznie z planami miejscowymi, nie mogą być natomiast wprowadzone do uchwały w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Funkcja regulacyjna miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jego charakter prawa powszechnie obowiązującego, a także fakt, że plan miejscowy stanowi podstawę rozstrzygnięć w sprawach indywidualnych, przesądzają o sposobie formułowania norm zawartych w planie miejscowym, które winny zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, umożliwiać jednoznaczne określenie przeznaczenia terenów.

Cytowana regulacja uchwały nie pozwala jednoznacznie ustalić, jakie jest przeznaczenie terenu objętego wyznaczoną na załączniku graficznym strefą ochrony funkcyjnej linii elektroenergetycznej napowietrznej, gdyż w czasie obowiązywania planu, bez przeprowadzenia procedury planistycznej może ono ewoluować. Organ stanowiący uzależnił bowiem charakter tego terenu od ewentualnej likwidacji lub przebudowy linii elektroenergetycznej napowietrznej na kablową, czyli od czynności, których ziszczenie się jest od niego niezależne.

Jest to niedopuszczalne, gdyż plan miejscowy winien określać przeznaczenie każdego odcinka terenu objętego daną regulacją w sposób jasny i klarowny, bez podawania warunków, a także bez uzależniania tego przeznaczenia od jakichkolwiek ewentualnych i przyszłych zdarzeń (patrz podobnie wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 6 kwietnia 2011 r. sygn. akt II OSK 124/11, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie z dnia 7 września 2011 r., sygn. akt II SA/Rz 455/11).

Uchwalając przedmiotowy przepis, organ stanowiący Gminy Sorkwity naruszył więc zarówno zasadę władztwa planistycznego gminy, pozwalając by na późniejszym etapie inny niż rada podmiot decydował o przeznaczeniu terenu, jak również zasadę rzetelnej legislacji, zgodnie z którą adresat przepisu musi wiedzieć, w jaki sposób ma się zachować, by wykonać nakaz wynikający z przepisów.

W tym przypadku oznacza to, że czytając ww. przepis uchwały, niezależnie od stanu faktycznego, winien on wiedzieć, czy strefa ochrony funkcyjnej w obrębie linii elektroenergetycznej napowietrznej obowiązuje, czy też nie.

Powołana zasada rzetelnej legislacji jest również naruszona z uwagi na niespójność części tekstowej, uzależniającej istnienie strefy ochrony funkcyjnej od czynników zewnętrznych i zakładającej, że w przypadku likwidacji lub przebudowy linii elektroenergetycznej napowietrznej na kablową, ograniczenia nią wyznaczone nie będą obowiązywać, czyli faktycznie eliminując strefę, z jej częścią graficzną, która przewiduje istnienie owej strefy w każdym przypadku.

W myśl art. 15 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, wójt, burmistrz albo prezydent miasta sporządza projekt planu miejscowego, zawierający część tekstową i graficzną, zgodnie z zapisami studium oraz z przepisami odrębnymi, odnoszącymi się do obszaru objętego planem, wraz z uzasadnieniem. Zgodnie ze zdaniem 2 art. 20 ust. 1, część tekstowa planu stanowi treść uchwały, część graficzna oraz wymagane rozstrzygnięcia stanowią załączniki do uchwały.

Zakres projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w części tekstowej i graficznej określa Rozporządzenie Ministra Rozwoju

i Technologii z dnia 17 grudnia 2021 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz.U. z 2021 r., poz. 2404).

W myśl § 12 ust. 1 ww. rozporządzenia, do projektów planów miejscowych sporządzanych lub zmienianych na podstawie uchwały o przystąpieniu do sporządzania lub zmiany planu miejscowego podjętej przed dniem 24 grudnia 2021 r. stosuje się przepisy dotychczasowe.

Rada Gminy Sorkwity uchwałą Nr XXVII/200/2021 z dnia 26 marca 2021 r. przystąpiła do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miejscowości Kozłowo, gmina Sorkwity.

Oznacza to, że zakres projektu kwestionowanego planu miejscowego winien być zgodny z przepisami rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz.U. z 2003 r., Nr 164, poz. 1587).

Stosownie do § 8 ust. 2 ww. rozporządzenia Ministra Infrastruktury, na projekcie rysunku planu miejscowego stosuje się nazewnictwo i oznaczenia umożliwiające jednoznaczne powiązanie projektu planu miejscowego z projektem tekstu planu miejscowego. Natomiast § 4 ust. 1 tegoż rozporządzenia, przewiduje, że przy zapisywaniu ustaleń projektu tekstu planu miejscowego, ustalenia dotyczące przeznaczenia terenów powinny zawierać określenie przeznaczenia poszczególnych terenów lub zasad ich zagospodarowania, a także symbol literowy i numer wyróżniający go spośród innych terenów.

Naruszenie ww. przepisów również przemawia za wyeliminowaniem § 3 ust. 3 uchwały Nr XLII/308/22 z obrotu prawnego.

W związku z powyższym rozstrzygnięto, jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo wniesienia, za pośrednictwem Wojewody, skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

Otrzymują:

1. Przewodniczący Rady Gminy Sorkwity,
2. Wójt Gminy Sorkwity.

WOJEWODA
WARMIŃSKO-MAZURSKI
Artur Chojecki

